

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2013 - 24 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 d'abril del 2013

El dia 18 d'abril del 2013, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 14/2013, que és el següent:

1. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

2. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 108 del Codi penal i d'addició d'un article 108 bis.

3. Examen i votació, de la Proposta d'acord encomanant al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè l'Estat andorrà figurei entre els estats que han ratificat la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i el seu Protocol opcional de les Nacions Unides.

4. Examen i votació, del Projecte de llei de la funció de l'estadística pública.

5. Examen i votació, del Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Andorra.

6. Examen i votació, del Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes i Cinesiterapeutes d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny

M. I. Sr. Pere Altimir Pintat

M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch

M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

M. I. Sra. Roser Bastida Areny

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs

M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega

M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sra. Celine Mandicó García

M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Xavier Montané Atero

M. I. Sr. Pere Obiols Mogio

M. I. Sra. Patrícia Ribera ygua Marme

M. I. Sr. David Rios Rius

M. I. Sra. Sílvia Riva González

M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla

M. I. Sr. Aleix Varela González

M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Sr. Xavier Zamora Espot, Ministre de Justícia i Interior; Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Sr. Albert Esteve García,

Ministre de Cultura i M.I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Presidència.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. David Rios Rius, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer dels punts de l'ordre del dia.

1. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 7/2013, del 8 de març.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 12/2013, del 5 d'abril.

Intervé per part del Govern per llegir el criteri el Sr. Xavier Espot Zamora.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern conscient de la conjuntura social i econòmica actual del Principat d'Andorra i amb l'ànim de donar una resposta adequada a les necessitats del país, comparteix amb els impulsors de la Proposició de llei la necessitat de crear tres tipus de noves autoritzacions d'immigració.

En efecte, és necessari incloure la nova autorització de treball per compte propi, a fi de donar compliment efectiu a la Llei 10/2012 del 21 de juny. Inversió estrangera al Principat d'Andorra, i donar resposta a les persones que com a conseqüència de la realització i aprovació d'aquesta inversió estrangera pretenen treballar al país respectant, en tot cas, les disposicions d'aplicació derivades de la Llei 6/2008, del 12 de juny, d'exercici de professions lliberals i de col·legis i associacions professionals, i harmonitzant així tres normes jurídiques distintes però d'aplicació tangencial tot afavorint una implementació pràctica i efectiva en concordança amb part de les finalitats principals comunes preteses per cadascuna d'elles.

En aquest sentit i per als professionals liberals, s'ha considerat la necessitat que s'obtingui l'autorització d'exercici de la professió liberal i la col·legiació al col·legi professional quan s'escaigui mentre que en

els altres casos s'ha previst l'obtenció ineludible de l'autorització d'inversió estrangera d'una societat andorrana amb una participació superior al 10%.

El fet que s'hagi constituït aquesta societat, que es tingui un càrrec en el seu òrgan d'administració i que la societat referida sigui titular d'un comerç registrat i en activitat, demostrable amb els ingressos percebuts.

Altrament, resulta necessari preveure la regulació de l'autorització de treball sense residència per donar la cobertura legal escaient a les empreses andorranes que contracten personal que treballa efectivament i resideix en permanència a l'estranger, circumstància sol·licitada reiteradament en els darrers temps i que obeeix entre altres, a la realitat d'un mercat laboral en expansió internacional a la qual Andorra s'ha d'adaptar per dinamitzar les característiques que li són pròpies amb aquelles que es deriven de l'evolució internacional del flux de treballadors.

En aquest ordre d'idees, l'autorització que ens ocupa s'ha pensat amb bon criteri per als treballadors qualificats de forma que es preveu l'acreditació necessària de què percebran un salari fix que superi en tres vegades el salari mínim andorrà durant tota la relació laboral i s'incorpora la cautela escaient de què justifiquin i tinguin cobertura vigent i assegurança privada per a ells i als seus familiars.

I finalment es considera també adient incorporar l'autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats, per permetre a les persones estrangeres interessades en residir al país, ingressant en un centre geriàtric o de cures mèdiques o terapèutiques privats durant més de noranta dies per any natural sense exercir cap activitat laboral o professional a excepció de la gestió del propi patrimoni.

Aquesta nova inclusió permetrà facilitar la creació de nous projectes empresarials en el sector sanitari o sociosanitari i que els mateixos es nodreixin de clients estrangers amb les cauteles escaients tenint en compte que es requereix que la persona autoritzada disposi de mitjans econòmics suficients i tingui la cobertura i assegurança necessàries i es preveu l'obligació del titular del centre de notificar al Servei d'Immigració l'alta definitiva de qui ha soggiat en un termini raonable de quinze dies naturals.

Cal afegir que aquestes noves autoritzacions d'immigració s'emmarquen i són conformes al procés d'obertura econòmica endegat pel Govern de forma que aquest darrer es mostra d'acord amb la inclusió normativa dut a terme al respecte i amb més raó si es té en compte que la concessió roman subjecta a les

quotes fixades de forma periòdica per reglament en atenció a les circumstàncies econòmiques i socials del Principat i, a excepció de les autoritzacions de treball per compte propi, el compliment dels criteris de cohesió social que han de permetre seguir protegint el mercat de treball interior en els temps presents en què es constata un increment de persones nacionals o residents en recerca d'un lloc de treball.

D'altra banda, atenent les necessitats conjunturals del país i a les demandes reiterades sol·licitades en aquest sentit, resulta necessari ampliar la durada a dotze mesos prorrogables de manera justificada i autoritzada, pels desplaçaments laborals a l'estranger acordats pel patró en el marc de la realització de treballs determinats, doncs, aquestes situacions s'han vist incrementades quantitativament en els darrers temps com a conseqüència de la situació econòmica adversa que travessa el nostre país i, a aquest efecte, s'escau que aquest període segueixi computant com de residència permanent i efectiva a Andorra.

Alhora, aquesta ampliació ha de permetre a les nostres empreses assumir nous reptes de treball a l'estranger i obrir-los nous mercats empresarials sense que els seus assalariats vegin compromesos els drets immigratoris legalment adquirits i amb la possibilitat per part de les empreses de mantenir o millorar la seva competitivitat en països forans en gaudir dels serveis de treballadors coneguts i qualificats.

Igualment resulta escaient ampliar la possibilitat de l'execució de treballs de curta durada al Principat d'Andorra, durant un termini màxim de trenta dies per any natural la qual cosa porta a causa de les demandes sovintejades de molts destinataris o beneficiaris d'aquests treballs, tot sovint impossibles d'obtenir gràcies al teixit empresarial o professional nacional.

Tanmateix es mantenen els supòsits d'obligació de comunicació al Servei d'Immigració de la realitat d'aquesta circumstància, la qual cosa afavoreix l'èxit dels actes de control i inspecció i minimitza el risc d'intrusisme en els diversos sectors econòmics.

Altrament l'obligació de pagament de la taxa corresponent a partir dels cinc dies hàbils, fet sancionable en cas contrari, constitueix una mesura de discriminació positiva per als treballadors i empreses nacionals o legalment autoritzades a desenvolupar aquesta activitat al país justificada per les característiques del nostre mercat laboral i especialment adequada en moments de dificultats econòmiques.

També s'amplien els supòsits de permisos per estudis en pràctiques formatives i per recerca, els que

dimanen d'entrenaments esportius amb la possibilitat de què les pràctiques puguin ser remunerades en el marc de convenis atorgats en centres docents o esportius estrangers. D'aquesta manera s'incentiva la projecció d'Andorra no només com a referent per aquelles persones que desitgin ampliar la seva formació acadèmica indistintament del grau de la mateixa, i la seva formació professional, sinó també en l'àmbit esportiu mantenint totes les cauteles que ja preveu la Llei qualificada d'immigració vigent.

Igualment amb la finalitat de permetre un major control transversal per part de les administracions públiques i una fiabilitat més gran del cens de les persones que decideixen i són autoritzades a residir a Andorra, resulta convenient establir un termini màxim de tres mesos per la inscripció al comú per part dels titulars d'una residència i treball, així com per part dels titulars d'autoritzacions de residència per raons de reagrupament familiar, la qual cosa s'ha de justificar prop del Servei d'immigració amb les conseqüències aparellades en cas contrari relatives a una anul·lació eventual de l'autorització esmentada o preveient una infracció lleu en cas de retard en el compliment d'obligació d'inscripció més enllà dels tres mesos esmentats.

Ensems, fent-se ressò d'una antiga reiterada reivindicació del teixit empresarial andorrà, en especial de les petites empreses, es considera per primera vegada que si el treballador estranger desisteix de la relació laboral en el termini d'un mes, l' "empleador" pugui sol·licitar una nova i darrera autorització de les mateixes característiques i, alhora se li rescabali per part de l'Administració la taxa satisfeta amb el benentès que aquesta ampliació de quota no vulneri els criteris de cohesió social ni vagi en contra dels demés requisits que puguin fixar la Llei i els reglament vigent de forma que la quota total aprovada pel sector corresponent no pot veure superada.

Finalment, atesa la necessitat d'esvair eventuais confusions interpretatives o diferències no suficientment justificades en el tractament dels seus destinataris, en l'aplicació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració i per tal de simplificar els tràmits administratius sovint excessius o innecessaris, es considera encertat modificar parcialment l'articulat en aquest sentit.

Així doncs, es clarifica l'aplicació en cascada del principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions d'immigració; es fa una remissió reglamentària expressa per a la definició de les condicions mínimes d'habitabilitat de l'allotjament; es precisa que és motiu de negació de la renovació de l'autorització o d'anul·lació de la mateixa, segons el

cas, el fet de canviar de sector econòmic durant el primer any -només si la Llei així ho prohibeix-; es preveu expressament conforme la pràctica que l'anul·lació de l'autorització o la manca de residència de qui ha reagrupat comporti les mateixes conseqüències per a qui s'ha beneficiat d'aquest reagrupament; es suprimeix l'obligació del Servei d'Immigració de notificar l'empleador l'anul·lació de l'autorització d'un dels seus treballadors que s'ha donat de baixa voluntària o ha estat objecte d'una expulsió com a mesura administrativa o judicial; s'amplia l'obligació del patró de notificar la finalització de l'activitat d'un dels seus treballadors titular d'una autorització en tots els casos; és fa extensiva la possibilitat de reagrupar no només el cònjuge sinó també el membre d'una unió estable de parella al mateix temps que es permet al Servei d'immigració d'efectuar les verificacions oportunes per comprovar l'acreditació d'aquest extrem a l'igual que per al matrimoni, la filiació o la tutela i s'opta amb bon criteri per equiparar la durada inicial de les autoritzacions de residència sense activitat lucrativa amb independència del país d'origen dels residents en qüestió.

Per tot l'exposat, el criteri del Govern sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, és positiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per presentar la Proposició de llei en representació del Grup Parlamentari Demòcrata, la Sra. Meritxell Mateu Pi.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, sotmetem davant d'aquesta Cambra, a examen i a votació la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

L'origen d'aquesta iniciativa legislativa del Grup Parlamentari Demòcrata, rau en la necessitat d'adequació de l'ordenament jurídic andorrà al procés d'obertura. Així com al suport a les sinèrgies econòmiques, socials i humanes que s'estableixen entre els actors econòmics i socials del país amb la resta del món.

La Proposició de llei té, de fet, dues vessants. D'una banda, com ja he esmentat, es vol adequar a l'esperit d'obertura econòmica i en particular a la Llei

10/2012, de 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat.

I, d'altra banda, es pretén una interrelació més acurada i propera al ciutadà introduint els ajustaments normatius adients. Tenint en compte el context difícil de crisi que es viu dins i fora del nostre territori, es vol potenciar una política d'immigració àgil i flexible, sempre dins del marc de la normativa vigent i tenint molt present els criteris de cohesió social, així com un ajustament i una flexibilització de les quotes a les necessitats.

En aquest sentit s'ha cregut oportú crear tres noves categories d'autorització.

La primera és l'Autorització de treball sense residència, on empreses de dret andorrà podran contractar a l'estranger personal fora que formarà part integrant de l'empresa mare tot i treballant, pel compte d'aquesta, fora de les nostres fronteres. Val a dir que, seguint el que existeix en altres països, aquest tipus d'autorització cerca impulsar la creació al Principat de centres de gestió de recursos humans d'empreses amb alta vocació internacional, que gestionin des d'Andorra tot el personal que te ubicat arreu del món.

La segona nova categoria és l'Autorització de treball per compte propi, creada en coherència amb la llei d'inversions estrangeres. Amb aquesta autorització, s'ha previst que la participació d'un soci estranger en una societat d'inversió estrangera sigui superior al 10%, que a més, hagi d'obrir un comerç operatiu al país i acreditar un treball real, a fi d'evitar un frau de llei amb persones que cerquin la residència sense produir o aportar res a l'Estat.

I la tercera novetat és l'Autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres privats de cures mèdiques o terapèutiques. Aquesta categoria pretén promoure la creació d'empreses de benestar al país. Així, permetrà que una persona pugui residir més de 90 dies per any natural al Principat, però el responsable del Centre haurà d'informar el Servei d'Immigració de qualsevol sortida. De fet, és una categoria similar a la de les residències passives, però sense preveure el reagrupament familiar. Per això, es proposa la creació d'un títol diferenciat a la Llei.

A més, i d'acord amb la realitat viscuda al país i per tal de donar suport a la internacionalització cada cop més activa d'iniciatives tant de persones, com d'entitats d'àmbit cultural, educatiu o esportiu, així com d'empreses, s'han modificat dues autoritzacions d'immigració existents.

La primera concerneix l'autorització per estudis, en pràctiques formatives o per recerca, on s'hi han afegit els entrenaments esportius. A més a més, s'ha

introduït la possibilitat de què puguin ser remunerades. A tall d'exemple, voldríem remarcar que fins ara era impossible, malgrat els convenis atorgats amb centres d'ensenyament o esportius estrangers, per un estudiant de qualsevulla institució superior d'arreu del món o de l'àmbit esportiu, fer pràctiques remunerades en una empresa del país o activitats esportives conjuntes de ciutadans amb monitors i esportius forans.

La segona rau en l'Autorització pels treballs de curta durada, que es possibiliten ara a tots els sectors. Seguint la voluntat de no discriminació i d'equitat, s'elimina la restricció actual que limita l'autorització només a determinats sectors. És important remarcar que, per evitar l'intrusisme, els treballs no podran excedir els 30 dies per any natural i que s'haurà de pagar la taxa, a partir del 5è dia.

Senyores i senyors Consellers, la present Proposició de llei que es sotmet avui a aquesta Cambra, a fi i efecte de facilitar la mobilitat de treballadors d'empreses andorranes a l'exterior, allarga el període durant el qual les empreses poden desplaçar per motius laborals un treballador a l'estranger sense que aquest perdi els drets de residència permanent i efectiva a Andorra. S'ha considerat adient perllongar fins a 12 mesos renovables, per causa justificada i en acord amb el Servei d'immigració, deixant enrere els 6 mesos previstos en la Llei vigent. D'aquesta manera, es vol donar més seguretat als assalariats residents al país que han de marxar a treballar per una empresa andorrana a l'estranger mantenint els drets que genera el seu permís de residència a Andorra, alhora que permet donar un suport a l'empresa andorrana que s'internacionalitza i que cerca oportunitats fora de les nostres fronteres.

D'altra banda, i com s'ha comentat més amunt, s'ha previst una modificació de l'article 155.2 de la Llei vigent, per donar resposta a una realitat que colpeja a molts empresaris del país i especialment els ubicats a parròquies altes quan es queden sense assalariats un cop tenen els papers en regla i havent abonat la taxa a Govern perquè el treballador ha trobat feina en una parròquia més central.

És a dir, que aquesta modificació permetrà que l'empresari que es quedi sense el treballador contractat en el termini del primer mes, pugui contractar-ne un altre sense haver d'abonar novament la taxa al Servei d'Immigració; això sí, dins dels límits de la normativa vigent i sempre i quan no vulneri els criteris de cohesió social.

La present Proposició, a més, inclou a demanda dels comuns, l'obligació d'inscriure's-hi en un termini màxim de tres mesos i després d'obtenir l'autorització de treball i, a més, de donar-se de baixa quan marxin

del país. Aquesta introducció té com a finalitat permetre un millor control transversal entre administracions públiques, a fi de donar una fiabilitat necessària al cens de població.

Finalment, s'han introduït modificacions tècniques per la comprensió del text i per adequar-lo a l'evolució normativa de la societat, sempre en benefici dels administrats com per exemple, el fet de poder reagrupar no només al cònjuge, sinó també al membre d'una unió estable de parella, d'acord amb la nostra Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella.

Per tot l'exposat, i a fi de poder debatre i millorar si escau de manera constructiva el text en comissió, demano el vot favorable del Grup Parlamentari Socialdemòcrata a la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Avui de nou, en aquesta Cambra, el grup parlamentari majoritari i el Govern d'Andorra proposen de prendre en consideració a corre-cuita una proposició de llei per posar un pedaç a la seva feina política mal feta i mal ordenada.

Si el procés d'obertura econòmica endegat per part del Govern -com bé diu el criteri emès pel mateix Govern dins del qual emmarca la proposició de llei que avui es sotmet a consideració-, s'hagués realitzat amb la suficient previsió i atenció, hauria aportat la seguretat jurídica tan necessària en tots els àmbits però encara més en el de l'obertura econòmica.

Malauradament no ha estat així i això ha provocat situacions de gran incertesa i de desconcert en l'aplicació del procés d'obertura econòmica, perquè aquesta manera de fer de DA ha creat autèntiques, i greus, llacunes legals. I per més que la Proposició de llei que avui es proposa pretengui omplir-ne algunes en l'àmbit de les relacions foranies, el seu plantejament i la seva redacció només resolen alguns dels problemes existents i en generen d'altres de flagrants.

Ja d'entrada, en una pràctica de mala tècnica legislativa, trenca el principi de l'àmbit d'aplicació disposat per la vigent Llei, modificada, d'immigració,

que vol modificar la Proposició de llei; perquè introdueix nous aspectes de regulació que l'article 1 de la vigent Llei -es limita a regular l'entrada, el sojorn i l'establiment al Principat d'Andorra de les persones que no són de nacionalitat andorrana- no abarca-. I, curiosament la Proposició de llei no inclou cap modificació d'aquest article 1.

A l'entendre d'aquest grup parlamentari, la mala tècnica legislativa va més enllà, perquè pretendre regular supòsits de no immigració per mitjà d'una llei d'immigració i pensar només en casos concrets, no pot donar bons resultats. Per exemple el text que avui es sotmet a consideració no adequa les funcions del Registre Central d'Immigració, creat per la Llei d'immigració, a les noves situacions que es proposa regular; i les autoritzacions d'immigració de treball sense residència, de la manera que es plantegen a l'article 12 de la Proposició, escapen a tot aspecte relacional amb l'Estat andorrà.

Així, la Proposició de llei que avui es sotmet a consideració enfoca un seguit de situacions que no són pròpies de l'àmbit de la immigració, sinó que són més pròpies de l'àmbit de la regulació econòmica; i que, enfocades, com ho fa el text que avui s'examina, porten a regulacions parcials, tendencioses perquè previstes per casos concrets, i encaminades cap a permissivitats desordenades. Per exemple, la permissió d'arribada d'empreses estrangeres prevista per la Proposició de llei, si prosperés, crearia un veritable cas d'intrusisme recolzat per la Llei, perquè l'article 4 del text proposat dona excessives facilitats a una persona o una empresa que desitgi contractar els serveis d'una empresa estrangera o d'un professional autònom estranger per curta durada, amb foment -i empara legal si prosperés la Proposició de llei- d'una clara situació de competència deslleial amb les empreses i professionals andorrans.

D'altra banda, si la Proposició de llei volgués de veritat regular aspectes relatius a la immigració, ho hauria de fer contemplant la necessària connexió amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i no ho fa, perquè va fins a establir una determinada categoria de treballadors qualificats que no estaran assegurats, i, el que és pitjor, fixa aquesta línia en el marc d'una nebulosa renyida amb la claredat que han de tenir els preceptes de qualsevol llei.

Tot això no obstant, per responsabilitat política i per coherència, aquest grup parlamentari, entenent que el Principat d'Andorra, immers en una greu situació de crisi conjuntural, es troba també en una no menys greu problemàtica estructural alimentada, entre altres, per un enfocament i una regulació més que dubtosa d'una obertura econòmica sí necessària, però mal encarada i dubtosament dirigida; amb

voluntat de fer aportacions positives a la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, recolzarà la seva presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i a la vista del que hem pogut escoltar, proposo la presa en consideració per assentiment.

Es pren doncs en consideració la Proposició de llei i segons el que disposa l'article 104 del Reglament del Consell General s'obre un termini de quinze dies per poder presentar esmenes que no poden ser a la totalitat.

Passem al següent punt de l'ordre del dia.

2. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 108 del Codi penal i d'addició d'un article 108 bis

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 8/2013, del 18 de març.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 15/2013, de l'11 d'abril.

Intervé pel Govern per llegir el criteri el Sr. Antoni Martí.

Sr. cap de Govern, des de la tribuna, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei presentada té per objectiu introduir una modificació del règim jurídic de l'avortament consentit, regulat en el Codi penal vigent. Aquesta modificació suposa doncs, una despenalització parcial de l'avortament consentit i permet la pràctica legal d'avortaments en determinats casos i supòsits.

En efecte doncs, la Proposició de llei considera no punibles les conductes, tant de la persona que practica l'avortament com de la gestant que el consent, en els supòsit de perill per a la vida o la salut de la gestant, durant evidentment les dotze primeres setmanes de gestació en el cas que aquesta sigui el fruit d'un delictes relatiu a la genètica i la reproducció humanes o contra la llibertat sexual i

també durant les dotze primeres setmanes de gestació en cas de greus anomalies o deformacions del fetus.

Més enllà de la motivació de la Proposició de llei aquí tractada sorgeixen, penso jo, dubtes raonables sobre la seva adequació en el marc constitucional vigent, especialment pel que fa a l'article 8.1 de la Constitució -i llegeixo textualment: "*La Constitució reconeix el dret a la vida i la protegeix plenament en les seves diferents fases*". No és al Govern -sinó al Tribunal Constitucional- a qui pertoca dirimir si la Proposició de llei s'adequa o no, i en quin grau, a les exigències constitucionals, per bé que el Govern ha de fer notar que la Constitució andorrana és molt més explícita i detallada que altres cartes magnes a l'hora de definir la protecció plena del dret a la vida en totes les seves fases.

Si aquesta Proposició de llei prosseguís la seva tramitació parlamentària caldria tenir en compte aquests possibles indicis d'inconstitucionalitat i tenir sempre present que en virtut del principi de jerarquia normativa no es podria pretendre doncs, modificar la Constitució per la via d'una llei qualificada.

El Govern comparteix en part la motivació de la Proposició de llei, i sobretot comprèn i respecta la inquietud de bona part de la societat per aquesta qüestió. Però més enllà d'aquesta motivació i de la qüestió de la constitucionalitat de la Proposició de llei, el Govern no pot donar el seu suport a un text legal davant l'eventual risc, risc que tothom que deté una responsabilitat política hauria de tenir present; risc de poder obrir una crisi institucional major de la fefaença de les actes del procés constituent es desprèn que la voluntat del constituent, que la voluntat del constituent va ser la de donar la màxima cobertura possible al dret a la vida, ja que fer-ho d'una altra manera plantejaria, i cito: "un conflicte insuperable entre la condició de bisbe i la de copríncep". Així ho va plantejar, ho saben senyors consellers, una de les parts en la Comissió Tripartida, i així ho van acceptar les altres dues parts.

L'objectiu final era un compromís de caire clarament institucional. Com ja s'ha dit anteriorment, no correspon ni al Govern ni al Consell General determinar en últim terme l'adequació o no a la present Proposició de llei en el marc constitucional. Però l'executiu no pot defugir, l'executiu no pot defugir la responsabilitat i implicacions institucionals i polítiques que una reforma d'aquestes característiques pot tenir, com tampoc no les hauria de defugir el legislatiu.

Una despenalització parcial de l'avortament consentit podria comportar -i les actes del procés

constituent així ho indiquen de forma clara- una repercussió de primera magnitud en l'estructura institucional d'Andorra, més concretament en la figura dels coprínceps com a cap d'Estat conjunt i indivís.

Per tant, davant d'una eventual reforma d'aquestes característiques caldrà sempre ponderar les legítimes aspiracions expressades en l'exposició de motius de la Proposició de llei i les implicacions institucionals que la reforma tindria. Processos de reforma com aquest precisaran sempre d'una reflexió global i en cap cas es poden tractar de manera aïllada, negant-se a veure, negant-se a veure, les implicacions últimes que la reforma podria tenir.

És per tot plegat que el Govern considera que una reforma d'aquestes característiques exigiria fer-se tenint en compte l'evolució històrica i social del Principat d'Andorra i el respecte a la seva estructura institucional.

Per tot l'exposat, el criteri del Govern a la Proposició de llei qualificada de modificació a l'article 108 del Codi penal i d'addició de l'article 108 bis, no pot ser favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per presentar la Proposició de llei en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la Sra. Mariona Gonzalez Reolit.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei que avui analitzem per la seva presa en consideració va ser presentada pel nostre grup parlamentari i admesa a tràmit per la Sindicatura el passat 18 de març.

En els darrers vint anys la progressiva secularització de la societat andorrana, amb el reforçament de les polítiques de gènere, ha comportat un nou horitzó pel que fa a la reivindicada despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Aquesta Proposició de llei, és fruit d'aquesta reivindicació que ni l'any 2005, quan es va decidir mantenir la penalització de l'avortament en el Codi penal, ni l'any 2013, no era ni és pas assimilable a cap plantejament avortista. Es tracta de defensar la llibertat i el respecte de la dona.

El pas del temps i l'evolució de la societat andorrana han fet aparèixer així noves aspiracions i, també, han fet més evident que calia regular la interrupció voluntària de l'embaràs tot buscant l'equilibri entre

la regulació dels terminis dins els quals es pot practicar i la seva despenalització en determinats supòsits.

A més, en els darrers anys, informes d'organitzacions internacionals de les quals Andorra forma part han formulat recomanacions adreçades a la despenalització de l'avortament en determinats supòsits.

L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, va aprovar el 16 d'abril del 2008 la Resolució 1607.

En aquella resolució, l'Assemblea invitava els Estats membres del Consell d'Europa "a despenalitzar l'avortament dins uns terminis de gestació raonables" i "a garantir l'exercici efectiu del dret de les dones a l'accés a un avortament sense riscos i legal."

L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa demanava també, en la mateixa resolució 1607, que es respecti la llibertat d'escollir de la dona i que s'ofereixin les condicions d'una tria lliure i informada, sense que això vulgui dir promoure particularment l'avortament.

El 3 de novembre del 2010 Andorra va ser convocada al seu primer examen periòdic universal del Consell dels Drets de l'Home de Nacions Unides, a Ginebra. Andorra hi va rebre cinquanta-sis recomanacions formulades per vint-i-dues de les delegacions presents. Els Països Baixos van recomanar la possibilitat de modificar la legislació amb la finalitat que es despenalitzés l'avortament en el cas d'embaràs resultant d'una violació.

El Comitè dels Drets de l'Infant de Nacions Unides, analitzant el seu segon informe d'Andorra del juliol del 2009, va manifestar el 9 d'octubre del 2012 la seva preocupació pel fet que la penalització de l'avortament porta els adolescents a cercar altres alternatives als països veïns i en conseqüència va demanar la revisió de les disposicions del Codi penal amb la finalitat de despenalitzar l'avortament en determinades circumstàncies com l'embaràs resultat d'una violació.

En la seva visita al Principat d'Andorra el febrer del 2012, el Sr. Thomas Hammarberg, Comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, ens recordava que les dificultats d'avortar per a les dones sense recursos econòmics s'accentuen si, com en el cas d'Andorra, han d'anar a l'estranger. Per tant recomanava que "caldría respectar l'opció d'avortar en casos extrems."

Aquesta Proposició de llei afirma així el dret de la dona al respecte de la seva integritat física i a la lliure disposició del seu cos.

En aquest context la decisió final de procedir o no a una interrupció voluntària de l'embaràs dins els

terminis legalment establerts, correspon a la dona que no ha de veure's condicionada ni amenaçada per cap penalització.

Així doncs s'afegeix al Codi penal l'article 108 bis amb el redactat següent:

Article 108 bis: Avortament no punible.

1. No és punible l'avortament provocat per impedir un perill per a la vida o la salut de la gestant.

2. No és punible l'avortament provocat per un facultatiu, dins les dotze primeres setmanes de gestació, quan l'embaràs sigui conseqüència d'un delicte relatiu a la genètica i a la reproducció humanes o contra la llibertat sexual.

3. No és punible l'avortament provocat per un facultatiu, dins les dotze primeres setmanes de gestació, quan un informe especialitzat declari l'existència d'anormalitats o deformacions del fetus que li puguin impedir fruit d'unes condicions físico-psíquiques mínimes per gaudir de l'existència. En cap cas la intervenció pot ser realitzada pel metge que hagi emès l'informe.

4. Tampoc és punible el consentiment de la dona embarassada en els supòsits dels tres punts anteriors.

Senyores i senyors consellers, el Codi penal continua castigant l'avortament, no el legalitza. La despenalització en aquests tres supòsits és només l'excepció de la regla.

En rigor, no és una despenalització de l'avortament sinó només una declaració de no punibilitat de determinades conductes.

La decisió d'avortar no ha de ser fàcil ni física ni psicològicament. Només la poden valorar de forma plena les persones que es poden trobar afrontades amb aquesta decisió. Els altres podem compartir, podem opinar, però, sempre, hem de respectar la llibertat de decisió de la dona.

Podem permetre que es penalitzi un acte que, estem convençuts, seria exercit sempre amb total responsabilitat?

La dona o nena violada, ja víctima per aquest fet, ha de decidir, personalment i lliure, si accepta o no la maternitat. Si nosaltres li imposablem la maternitat, serà víctima per segona vegada.

Podem condemnar una persona a viure tota la seva vida amb una càrrega que no ha desitjat? Si lliurement decideix que no pot suportar aquesta càrrega, podem nosaltres obligar-la a fer-ho mitjançant l'amenaça d'una altra càrrega imposada per nosaltres mateixos?

La despenalització de l'avortament en aquests tres supòsits no obliga a avortar, però una llei que limita el dret a fer-ho condemna a dones, nenes, famílies i a

la societat en general a tirar endavant vides plenes de dolor i dificultats, amb un gran cost emocional. La llibertat d'escollir en aquests tres supòsits és l'única garantia de defensar els drets de la ciutadania.

Quant al criteri de Govern que acaba de llegir el Sr. cap de Govern, jo els hi diria que totes les institucions andorranes, sense excepció, -i dic bé sense excepció- estan al servei de la ciutadania, i és des d'aquesta concepció de servei on està la seva única raó de ser i legitimitat. No podem estar d'esquena als drets i a les legítimes aspiracions del poble andorrà. Cal capacitat de diàleg i de servei per superar els conflictes ètics personals, per legítims que aquests siguin, que en cap cas poden conculcar els drets dels ciutadans.

El servei del Copríncep Episcopal és tan secular com el propi país, ho va ser també amb motiu de la Constitució i ho seguirà sent en el futur. És des d'aquest esperit de respecte i confiança amb les institucions andorranes que presentem aquesta iniciativa legislativa, però alhora amb voluntat, i jo diria també amb l'obligació, de donar resposta a una societat que vol exercir els seus drets amb normalitat. La població d'Andorra ha caminat amb els seus coprínceps al llarg dels temps, i estem convençuts que ho seguiran fent, perquè en cada pas hem sabut trobar el necessari encaix per tal que sigui un camí de progrés i de modernitat.

El segle XXI serà sens dubte el segle de les dones, i ja és hora que els hi reconeguem un dret essencial.

Hi ha un consens general en la gran majoria de la població andorrana, dels consellers generals, i del mateix Govern en els motius i la finalitat de la Proposició de llei que avui analitzem.

El Govern en el seu criteri diu textualment:

"El Govern comparteix en part la motivació de la Proposició de llei i, sobretot, comprèn i respecta la inquietud de bona part de la societat per aquesta qüestió".

Hi ha doncs consens social i polític en reconèixer un dret que la nostra societat reclama. Les institucions no es poden quedar endarrere, i frustrar així el reconeixement del dret de les dones per la via de reconduir l'afer a un debat sobre l'estructura de l'estat.

Cal superar la doble hipocresia de mirar cap a un altre costat quan les dones andorranes volen interrompre el seu embaràs i ho han de fer a l'estranger; o quan el bloqueig institucional suposa un obstacle per al reconeixement dels drets socials. Cal abordar la qüestió, i aquesta Proposició de llei ho fa.

Les institucions andorranes estan cridades a superar els eventuais conflictes que es puguin produir d'acord amb l'interès superior del poble andorrà. En aquest sentit la mateixa Constitució conté mecanismes que fan possible el respecte a la voluntat de les ciutadanes i ciutadans amb la posició que puguin tenir altres institucions, mecanismes que ja han estat adoptats i que han possibilitat mantenir l'equilibri institucional.

El present cas no hauria de ser una excepció!

I no hauria de ser una excepció en cap sentit, per tant demanaria a Govern que no faci de Tribunal Constitucional que serà qui haurà de determinar (arribat el cas) si avui es pren en consideració aquesta Proposició de llei, si la llei és conforme o no a la Constitució.

Igual que va fer el company Francesc Rodriguez al 2005 els hi demano senyores i senyors consellers que en votar aquesta Proposició de llei ho feu en consciència, segons la vostra íntima convicció. Perquè en política hi ha decisions, i aquesta n'és una, que s'han de prendre escoltant per damunt de tot la raó de la pròpia convicció. D'aquesta manera, amb la nostra decisió no traïm ni consignes polítiques, ni posem en dubte principis que poden semblar intocables, però que no ho són.

Ho demano en primer lloc a les senyores conselleres, que com a dones poden entendre millor que ningú que aquesta Proposició de llei que avui debatem, només té com a únic objectiu incidir en l'impuls al reconeixement dels drets i llibertats de les dones en aquest procés d'adaptació a l'entorn europeu.

Demostrem avui els mèrits de ser un parlament paritari i no defraudem a totes i tots aquells, de fora i de dins del Principat, que es feliciten i ens feliciten d'aquest fet.

Quan als senyors consellers, els hi demano que intentin posar-se en el lloc de les dones que els envolten i que pensin que també poden trobar-se enfrontats a una d'aquestes tres situacions. Unes situacions que ningú, mai desitjaria per a si mateix o per a altri.

Finalment us demano el vot favorable a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei demostrant fins a quin punt per damunt de pressions i de consignes polítiques, actuant amb plena llibertat i independència, valoreu i respecteu la llibertat de les persones i, molt concretament, de les dones.

Senyores i senyors consellers generals no podem sortir avui d'aquesta sessió donant l'esquena als drets de les dones andorranes, perquè lluny de resoldre el conflicte, l'estarem magnificant; i alhora lluny de protegir la institució del Copríncep, l'estarem

debilitant. Les institucions andorranes som aquí per donar resposta als drets dels ciutadans, i avui la societat andorrana ho demana a les seves institucions, volen un nou avenç en el reconeixement dels drets socials. Us demano doncs de votar en responsabilitat i de votar al servei de la ciutadania.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Bé, moltes gràcies Sr. síndic.

En la sessió de la Comissió Tripartida encarregada del procés constituent del dia 20 de setembre de 1991, quan es discutia la redacció del que acabaria sent l'article 8.1 de la Constitució, el que fa referència a la protecció del dret a la vida, el Sr. Nemesi Marquès, llavors delegat permanent del Copríncep Episcopal, es referia a l'especial condició d'home d'església que concorre en el Copríncep Episcopal. En base a aquesta consideració, el delegat permanent afirmava que si mai s'arribava a plantejar un conflicte insuperable entre la condició de Bisbe i la de Copríncep, el Copríncep Bisbe respectaria allò que decidís lliurement el poble andorrà en aquesta matèria. Es referia a la regulació al dret a la vida. Però que, arribat el cas el Copríncep Bisbe, també era ben lliure de remetre a l'Estat andorrà els poders que li eren, que li són propis. A partir de diverses manifestacions d'aquesta naturalesa tingudes en compte per les altres dues parts implicades en el procés constituent, en sorgia el pacte constitucional que dona lloc a la redacció de l'article 8.1 de la Constitució del Principat d'Andorra, que diu, i que ja s'ha dit abans en exposar el criteri de Govern: "La Constitució reconeix el dret a la vida i la protegeix plenament en les seves diferents fases".

Res d'excepcional hi ha en el fet que reconegui el dret a la vida com a primer dret fonamental dels ciutadans. La particularitat del precepte esmentat en relació amb altres ordenaments jurídics rau en la referència explícita a totes les fases de la vida i en l'exigència de plenitud en la protecció de la mateixa com a elements definidors del bé jurídic protegit.

I ha de quedar clar que l'excepcionalitat de la redacció no és casual: respon a la voluntat del constituent acordada de manera unànime per la comissió tripartida, per tal d'evitar l'eventual conflicte insuperable al que es referia el senyor

Marquès, i, en definitiva, per tal de mantenir la institució del copríncep.

La Proposició de llei de modificació del Codi penal que avui examinem, i que acaba de presentar la Sra. Mariona González, parteix del reconeixement d'una evident sensibilització de part de la societat andorrana al voltant de la despenalització de determinats supòsits d'avortament, una sensibilització que -ho volem deixar clar- és compartida pel nostre grup parlamentari. Ara bé, hem de manifestar la nostra radical preocupació en constatar la desconsideració gairebé olímpica practicada pels promotors de la iniciativa legislativa tant en relació al redactat de l'article 8.1 de la Constitució, -que protegeix la vida humana recordem-ho plenament en les seves diferents fases-, com en relació als antecedents que resulten del procés constituent. Vàries hipòtesis, si em permeten, poden il·luminar, segons el nostre criteri, aquesta actitud provinent de les files socialdemòcrates:

La primera podria fonamentar-se en un desconeixement de les implicacions institucionals de la qüestió, de tal manera que es considerés que es pot tractar la despenalització de determinats supòsits d'avortament de forma aïllada, i en total desconexió amb les característiques del règim polític establert per la Constitució.

La segona hipòtesi pot provenir d'una ingenuïtat, diguem-li així, candorosa combinada amb una certa propensió o gust pel risc, que porti o que portés a considerar que una vegada aprovada una norma com la que avui examinem, n'hi ha prou amb que el copríncep bisbe no la contrasigni la llei mentre s'afirma, a la vegada, que aquest no serà mai un motiu que condueixi el Copríncep a renunciar a la seva alta presència institucional.

La tercera conjectura pot quedar associada a un, -fins avui ocult-, component diguem-ne també filo republicà que condueixi a desitjar un nou règim polític; en aquest sentit, ben recentment hem pogut sentir declaracions públiques d'un destacat membre de l'àmbit socialdemòcrata, ens referim al Sr. Víctor Naudi, en les que expressava una certa complaença cap una eventual evolució republicana dels esdeveniments.

La quarta hipòtesi és la que ens suggereix que podríem estar assistint a una mena de fugida endavant en uns moments en els que el panorama socialdemòcrata no queda definit precisament en termes d'harmonia i d'estabilitat.

I, finalment, la cinquena hipòtesi pot quedar emparada per una legítima convicció, que volem també admetre, i reconèixer de què cal despenalitzar determinats supòsits d'interrupció consentida de

l'embaràs. Una motivació, aquesta darrera, que fóra compartida pel nostre grup parlamentari si consideréssim que a Andorra, avui, es pot tractar aquest tema amb certesa que no es provocaran radicals efectes secundaris en l'àmbit institucional.

D'aquestes conjectures, en podem descartar clarament la primera. No hi ha, no hi pot haver per part dels consellers socialdemòcrates desconeixement de les implicacions institucionals de la qüestió. Així ho avala el fet que el presentador formal de la Proposició de llei, -el que la va presentar formalment al Consell General, no la consellera que ha defensat avui la Proposició. De la Proposició de llei que ara examinem va ser part, -part atenta i activa-, per cert de la comissió del Consell General encarregada del procés constituent. Ho avala també el fet que les actes del procés constituent estiguin, -des de fa temps-, publicades, cosa que haurà facilitat, de ben segur, la lectura acurada de les mateixes per part dels aplicats consellers de la bancada social demòcrata.

És més, de manera indirecta, la que podríem anomenar teoria del desconeixement també queda rebutjada pel fet que en el darrer programa electoral del Partit Socialdemòcrata no hi hagués cap referència a la qüestió. O pel fet que en l'anterior legislatura, la de la majoria socialdemòcrata, aquest assumpte no es tractés en cap moment. Sembla que quan es governava o es preveia tornar a governar no convenia pas tocar un tema d'implicacions institucionals, diguem-ne tan delicades o radicals. En canvi sembla que, pels redactors de la Proposició de llei, moments com els actuals, -els de la diàspora social demòcrata, perquè ens entenguem-, són força adequats per plantejar la qüestió. Ens estalviarem, pietosament, judicis de valor sobre aquesta actitud.

Descartada la hipòtesi del desconeixement, ens hem d'acollir necessàriament a una combinació de les altres. Propensió al risc, ingenuïtat, indiferència, fugida endavant per motius tàctics, eventual cortina de fum i legítima convicció. Tots aquests components semblen ser presents en les motivacions que han regit el criteri, -usat pels parlamentaris socialdemòcrates-, a l'hora de seleccionar el moment polític per a debatre la qüestió.

Però més enllà de l'anàlisi de les motivacions que han mogut els promotors de la Proposició de llei, ens cal anar a l'exposició de les nostres preocupacions. Ens inquieta, d'entrada, la contundència socialdemòcrata en presentar en termes de certesa la constitucionalitat, -gens evident d'altra banda-, de la llei. I ens preocupa encara més la seva indiferència, -potser només aparent-, en relació a l'eventual trencament d'un dels pactes claus del procés constituent.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata és clar que avui no només estem considerant una despenalització de determinats supòsits de l'avortament, per important i atendible que pugui ser aquesta qüestió, -que ho és-, considerada per ella mateixa. A la vegada, resulta també clar que no estem únicament parlant de la possibilitat d'una mera reforma constitucional.

En efecte, en el cas que prosperés la Proposició que ara examinem, hauríem de tenir present un escenari molt més complex: un canvi de règim polític. Arribats a aquest punt, reconec que vostès, senyores i senyors socialdemòcrates, podrien, poden estar temptats de demanar-nos: En tenen la certesa absoluta de què això hagués de ser necessàriament així? Hagi de ser necessàriament així?

Miri'n, la resposta és no, no en tenim la certesa absoluta. Entre d'altres raons, perquè no som gent que acostumem a treballar amb conceptes de certesa absoluta.

Tenim en canvi la sospita raonable i ben fonamentada, i existeixen molts indicis i evidències que així ho acrediten, de què la probabilitat que això fos així, -ens referim al canvi de règim-, és molt, molt elevada. L'article 8.1 de la Constitució té el redactat que té, no per casualitat, com dèiem abans, sinó perquè ve a ser com una mena de clàusula d'intangibilitat del copríncipat, -almenys del copríncipat entès en la seva estructura actual. Contradient o reformant l'esmentat article, el que molt probablement faríem, de manera volguda o no, tant se val, és iniciar un canvi sobtat de la forma de govern, per situar-nos fora del copríncipat parlamentari. Així es desprèn de l'acord constitucional que transcriuen les actes i, a més, així es pot deduir raonadament a partir de la prou coneguda concepció de l'església catòlica sobre l'avortament. D'aquesta manera, resulta completament inversemblant pensar que l'església catòlica pugui permetre que un bisbe sigui cap d'estat d'un país que despenalitzi l'avortament.

No tenim avui ni la intenció, ni el mandat, ni la legitimitat per a prendre una decisió que vagi més enllà del pacte constitucional i que, en conseqüència, posi en perill el règim del copríncipat. No estem aquí per a assumir riscos extrems i innecessaris, ni per a avaluar possibles *farols* per part de determinats actors institucionals. Simplement, aquesta partida ara no toca. No jugarem a una espècie de ruleta russa institucional com la que involuntàriament o voluntàriament se'ns proposa.

Cada règim polític, -i no ens referim ara només a les monarquies i, eventualment, en aquest cas als copríncipats parlamentaris, -ho hauria de dir amb singular, perquè només n'hi ha un-. Cada règim

polític, deia, té les seves limitacions i imperfeccions, i els seus punts vulnerables que, com el tendó d'Aquil·les, poden ser lesionats amb conseqüències fatals.

En qualsevol cas, des del Grup Parlamentari Demòcrata estem convençuts que les imperfeccions del copríncipat indivís, tal com l'estableix avui la Constitució són moltes menys, -i de menor calat-, que les seves innegables virtuts. Enumerar-les ara i aquí seria una tasca del tot innecessària. A la vegada, som coneixedors de la visibilitat dels seus punts febles. El sistema d'equilibris que queda assegurat pel copríncipat, -i que avui cap altra modalitat institucional pot proporcionar-, és virtuós però és també inestable. No cal que hi hagi mala fe per atacar-lo amb èxit. N'hi pot haver prou amb actuar a partir de dosis rebaixades de seny i de sensatesa. No serà el nostre cas.

Així doncs, i pel que hem exposat fins ara, per responsabilitat i lleialtat institucional, les dones i els homes que integrem el Grup Parlamentari Demòcrata, sabedors de les innegables i profundes implicacions constitucionals de la qüestió que estem debatent, convençuts de l'eficàcia del copríncipat indivís a l'hora d'afavorir el progrés i la independència d'Andorra i, en expressió de la llibertat de cadascun de nosaltres, hem decidit votar negativament a la presa en consideració de la Proposició de llei que ara examinem.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Alguna altra intervenció...

Sra. González, si us plau...

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Per no tenir la certesa absoluta d'un canvi de règim, doncs ha fet una intervenció prou tremendista, jo diria que molt tremendista.

Nosaltres, Sr. Ladislau, nosaltres no assumim riscos, nosaltres som defensors dels drets dels ciutadans i així ho he dit en la meua primera intervenció. Crec que no ha encertat en cap de les seves hipòtesis però no les repetirem perquè no val la pena. Estaven dins del seu discurs, i alguna cosa, alguna argumentació havia de donar, no!

Miri, parlant primer de l'article, de si és constitucional o si no és constitucional, si el Tribunal Constitucional dictaminés que aquesta llei

va en contra de les disposicions de la Constitució s'obriria un altre debat, que crec avui aquí no pertoca, no. S'obriria un altre debat que és el de si la realitat reflectida en alguns punts de la nostra Constitució i la voluntat i la realitat socials dels ciutadans són coincidents. Aquest seria el debat que l'obriríem en el cas de què aquesta llei arribés a estar dictaminada pel Tribunal Constitucional.

Miri, s'ha esmerçat, de veritat que s'hi ha esmerçat molt, però jo crec que no hi ha hagut cap novetat, no? amb els arguments per no afrontar el debat, perquè finalment són arguments per no afrontar el debat de la despenalització de l'avortament en determinats supòsits.

Jo crec que són uns arguments bastant impropis d'uns representants d'una societat moderna, adulta i sobirana.

Vostè al·ludia a les actes de fa vint anys del moment del procés constituent... moltes coses han passat des d'aquells vint anys... moltes coses han passat! Han passat vint anys i, com he dit abans, hem anat formant part d'organitzacions internacionals que han formulat recomanacions adreçades a la despenalització de l'avortament en determinats supòsits.

En aquests vint anys, jo crec que tots plegats... tots plegats hem anat evolucionant i les institucions que, com he dit abans, estan al servei de la ciutadania, totes, sense cap excepció, és la seva exclusiva i la seva única raó de ser -estar al servei dels ciutadans-, s'han d'anar adaptant a aquesta evolució i la realitat social i les demandes del poble sobirà que va un pas per endavant, només hem de veure el suport que està rebent la plataforma si els nostres drets que demana la despenalització de l'avortament en aquests tres supòsits, més de 1.200 signatures en una setmana, per tant, doncs la societat va un pas endavant nostre i les institucions s'han d'anar emmotllant i els anys passen per aquestes coses.

A veure, jo crec... El Grup Parlamentari Socialdemòcrata creu que aquesta decisió de no prendre en consideració aquesta Proposició de llei per al seu posterior debat se'ns fa bastant del tot incomprensible, no? No estem encara aprovant una llei sinó que l'estem prenent en consideració per debatre-la més endavant.

Jo crec que avui el que passa és que no han sabut donar resposta a una societat que vol exercir els seus drets amb total normalitat, que vol ser lliure, moderna, i sobretot vol ser sobirana.

Jo crec que vol debatre amb normalitat qualsevol qüestió però sobretot sobre els drets de les persones i en especial, com és avui, el dret de les dones.

Jo em demano què podem esperar d'aquells i d'aquelles que no són capaços d'abordar un debat més ampli sobre una qüestió tan lligada als drets i les llibertats de la dona, i també em demano de què ens ha servit avui ser el segon parlament del món amb més presència femenina... no ens ha servit absolutament de res... A la vida si no agafes riscos de vegades els drets de les persones no haguessin avançat mai, i la gent ha agafat els riscos i han superat moltes qüestions i, jo opino que avui les dones que estem aquí presents tindríem que haver agafat... -que jo crec que no és un risc però ja que el Sr. Baró ho ha volgut dir- tindríem que haver agafat aquest risc, tindríem que haver sigut valents... valentes i no ho hem sigut.

El que hem fet avui ha sigut refusar un debat sobre el reconeixement del dret de decidir de les dones, i ho hem fet per la via com ho ha fet el Sr. Ladislau Baró i com ho ha fet primer el Sr. cap de Govern, per la via de reconduir l'afer a un debat sobre l'estructura de l'Estat, amb un alarmisme jo crec que innecessari. Un debat que, al nostre entendre avui no tocava i, no tocava perquè ho hem fet sense que la institució implicada s'hagi manifestat. És a dir, fa vint anys potser es va manifestar però avui en dia la institució implicada i preocupada no s'ha manifestat públicament ni en aquest sentit ni en cap altre. És a dir, vostès han fet de portaveus d'una institució silenciosa; el perquè no ho sabem... ja ho esbrinarem.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

Des de la tribuna, si us plau.

EL Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, vostè mateixa Sra. Mariona González, ha reconegut el concepte de risc, ha reconegut la qüestió de les implicacions institucionals que pot tenir aquesta qüestió i, malgrat reconèixer-les, no hem digui... no em digui que el seu grup parlamentari doncs, hagin presentat una proposició de llei que té aquestes característiques de la manera que requereix un tema, doncs, que té aquestes implicacions institucionals.

Que aquestes implicacions hi són és innegable que les té perquè, escolti, no estem parlant d'abans de la segona guerra mundial, estem parlant d'una transició política de gran rellevància per democratitzar el nostre país que ha portat, doncs, uns nivells de

benestar i de protecció dels drets humans molt significatius, n'estem celebrant tot just vint anys -és a dir, és una Constitució jove- i sabem que aquest tema és un tema que la pot afectar de manera molt radical.

Llavors, si vostè em reconeix que això en part és així tot i que potser, segons vostè, hem carregat les tintes -que no ho crec- però bé, només amb el fet que em reconegui que en part és així... home! no em digui que no és un tema llavors que hauríem hagut d'avaluar... ja no dic no només dins del Consell General sinó intentar generar un debat social, doncs, perquè poguéssim ser conscients tots plegats de què a l'hora de parlar dels drets i de la llibertat de la dona, doncs, en aquest cas també inevitablement hi havia associat aquest debat institucional.

Tenen tot el dret d'entrar-ho com ho han entrat, només faltaria... només faltaria! però bé, com a mínim reconeguim-me que si eren conscients de la dimensió, que ho eren, de la dimensió del problema o del problema que podia venir associat a la discussió d'aquesta llei, doncs, ho tenien que haver fet d'una altra manera. I sobta... sobta que a l'anterior legislatura en la qual tenien majoria doncs, aquest tema no es considerés.

Portaveus del cap d'Estat indivisos, en aquest cas del copríncep episcopal? No, no, en absolut. Portaveus del nostre sentit comú, de la nostra sensatesa i de la nostra manera de veure les coses.

No cregui que ha estat una decisió fàcil dins del grup parlamentari. És una decisió que es planteja en termes de dilema, un dilema és precisament quan hi ha dos béns doncs, que tenen la seva rellevància, i que cal establir una ponderació... una ponderació entre aquests dos. És a dir, cal optar una mica, o cal optar en determinat grau en relació d'un i en detriment de l'altre.

És un debat doncs que... bé, que en forma de dilema l'hem tingut però finalment hem entès i hem considerat... hem considerat doncs que calia agafar una opció que pel cap baix reduir a zero el risc que vostè ha reconegut, un risc que... anem a veure, potser sí que la certesa absoluta de què el copríncep pogués haver d'evolucionar cap a una altra forma radicalment diferent, no la tenim però, en un supòsit que ens equivoquem tots plegats, vostès més, nosaltres ja diem que el risc és elevat, vostè em reconeix que és baix, i obrim ara un procés constituent per anar cap a una altra forma de règim polític.

Sense que hagi hagut debat abans entre les forces polítiques, sense que hagi hagut un període de transició i de preparació li recordo que la Constitució del 93 va anar precedida d'un llarg període de temps

de discussió sobre la reforma de les institucions. Jo no veig Andorra, ara, amb la situació de crisi que hi ha obrint, encetant el meló d'un procés constituent. Només ens faltaria això! Però, és que a més a més, és que no veig que el debat polític... que el debat polític estigui preparat i madur per poder-lo fer. Per tant, el fort risc d'assumir això la veritat és que era... Home, podíem estar afavorint determinats drets, ja li concedeixo, però estan generant un risc d'incertesa i de descohesió social i política molt rellevant.

Finalment per acabar, i ho matisaré això que dic ara, però ja que vostè m'ha acusat de practicar un cert tremendisme que jo crec que en el fons és realisme i és realisme informat, perquè per bé que el copríncep episcopal ara no hagi parlat, les actes de la Constitució -que són relativament noves- són prou explícites en aquest sentit, és un realisme informat. Però bé, en tot cas el tremendisme del qual vostè ens acusava jo li puc també traslladar tot i que amb matisacions.

A veure, quan l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa...

Per un costat el Tribunal Europeu dels Drets Humans reconeix el dret a determinades modalitats d'avortament, no el reconeix en tant que dret fonamental, però sí que el reconeix com un dret que entra dintre l'esfera de llibertat de l'ésser humà i de la dona, però en tot cas, sí que l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa en la resolució, -la 1607 que vostè ha citat de l'any 2008-, en parla en termes restrictius com els que vostès plantegen en la Proposició de llei i ja li concedeixo, però afirma que aquesta possibilitat, és a dir la no prohibició de determinats supòsits d'avortament, ha de quedar molt vinculada a evitar doncs, avortaments clandestins, als casos més traumàtics que hi hagi detencions, que hi hagi un increment de la mortalitat maternal per culpa que no es poden practicar aquests avortaments... que quan s'hagi d'anar a fora a un altre país per practicar l'avortament, els costos augmentin de manera molt important i que això vagi en detriment del principi d'igualtat.

No és ben bé la realitat andorrana, i tots ho sabem, no és ben bé la realitat andorrana. Ja li dic que faig aquesta apreciació amb matisacions, perquè l'ideal efectivament no és la situació amb la que avui ens trobem, però hem de reconèixer que la situació que el Consell d'Europa vol eludir rebaixant la prohibició de l'avortament, no descriu exactament la realitat andorrana amb la que ens trobem avui. Crec que és un element també a tenir en compte. En tot cas miri'n, el debat sempre és bo. No han entrat la proposició de llei i jo entenc vist el calat que tenia i vist la dimensió que tenia, doncs amb els requisits i

la preparació doncs..., potser hauríem acabat al mateix resultat que al que arribem avui, però hauríem pogut intercanviar opinions sobre si compartien amb nosaltres la preocupació institucional, que sembla que sí, fins a quin punt podien avaluar el risc... però bé, tot i així el parlament és un lloc per debatre... hem discrepat no diré absolutament però en quan al calat institucional i a la manera que s'havia de tractar el calat institucional de la qüestió, però bé, en tot cas, per la meua part, i com no pot ser d'altra manera, cada vegada que hi ha un debat on s'exposen arguments, la sensació que em queda és agradable.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria novament al Govern si vol intervenir...

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, obriríem tot seguit un breu termini de temps per poder votar.

S'obre el temps.

(votació)

Sr. secretari, si vol procedir a donar la lectura del resultat, si us plau...

El Sr. David Rios:

6 vots a favor.

22 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat no es pren en consideració la proposició...

Perdó! Sr. Bartumeu...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Perdoni Sr. síndic.

Quan hagi acabat, és per... article 78, donar una explicació de vot.

El Sr. síndic general:

D'acord.

... no es pren en consideració la proposició de llei i es declara closa la tramitació.

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb el que diu el Reglament del Consell General -que veig que el Sr. cap de Govern ha de consultar-, l'article 78, ens permet fer una breu explicació de vot i així la faré... Hem votat convençuts i fins i tot convençuts íntimament de la constitucionalitat d'aquesta proposició de llei per tres motius:

Primer, perquè defensem els drets de la dona al respecte de la seva integritat física i a la lliure disposició del seu cos: la decisió de procedir o no a una interrupció voluntària de l'embaràs dins els terminis legalment establerts en la proposició, correspon a la dona, que no ha de veure's condicionada per cap penalització.

Segon punt, perquè el Govern, amb el seu criteri, pretén subvertir l'ordre constitucional: erigint-se en intèrpret suprem de la Constitució suplanta i anul·la el Tribunal Constitucional.

I en tercer i darrer lloc, perquè no votar la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, sí que té una repercussió de primera magnitud en l'estructura institucional d'Andorra: avui s'ha invalidat parcialment l'article 50 de la Constitució. A partir d'avui el Consell General només podrà exercir la seva funció legislativa de l'article 50 si els caps d'Estat no manifesten, ni que sigui tàcitament, el seu dret de veto.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs si no hi ha més intervencions passem al següent punt de l'ordre del dia.

3. Examen i votació de la proposta d'acord encomanant el Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè l'estat andorrà figuri entre els estats que han ratificat la convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i el seu protocol opcional de les Nacions Unides.

La proposta d'acord fou publicada en el Butlletí núm. 68/2012 del 6 de desembre i no s'hi han presentat esmenes.

Per defensar la proposta d'acord formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé la Sra. Mariona González.

Si vol pujar a la tribuna, si us plau...

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a examen i votació la Proposta d'acord següent.

«Proposta d'acord.

En data 13 de desembre de 2006 en els transcurso de la seixanta-una sessió de l'Assemblea General, les Nacions Unides van adoptar la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat.

En data 30 de març de 2007 aquesta Convenció va ser oberta a la signatura de tots els Estats.

Per la seva banda, el Principat d'Andorra va signar aquesta Convenció en data 27 d'abril de 2007 i resta pendent la seva ratificació.

Donat que compartim plenament el propòsit d'aquesta Convenció que és el de promoure, protegir i assegurar el gaudir ple i en condicions d'igualtat de tots els drets humans i llibertats fonamentals per totes les persones amb discapacitat, i promocionar el respecte de la seva dignitat inherent.

Vist que Andorra va passar el seu primer examen Periòdic Universal del Consell dels drets de l'home el 3 de novembre del 2010. Que en aquest primer examen, Algèria, Argentina i Espanya van recomanar que Andorra ratifiqués la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i que Andorra va acceptar aquesta recomanació.

Vist que el Comitè dels Drets de l'Infant en les seves observacions de data 9 d'octubre de 2012 recomana la ratificació de tot un seguit de Convenis i Protocols per tal d'enfortir l'acompliment dels drets dels infants, entre altres, la ratificació de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i el seu Protocol opcional;

El Consell General, en la Sessió Ordinària del dia 18 d'abril del 2013, acorda: encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè durant el proper període de sessions, l'Estat andorrà figuri d'entre els Estats que han ratificat la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i el seu Protocol opcional de les Nacions Unides.»

Convençuts de que la ratificació d'aquest conveni ha d'estar entre les prioritats de totes i tots els consellers, els demano el seu vot favorable a aquesta Proposta d'acord.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Ara fa quasi bé 6 anys, el 27 d'abril del 2007, Andorra va signar la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat i el seu protocol signats en l'Assemblea General de l'ONU el 13 de desembre del 2006. 4 mesos per signar-lo, sis anys per ratificar-lo (si es ratifica).

Val a dir que aquest no és sols un tractat més a ratificar, sinó que el que es vota aquí és una nova forma de veure i entendre la nostra societat, així com també és el 1er tractat dels drets humans del segle XXI i un pas gegant en relació als drets dels discapacitats.

És així també un nou paradigma, una nova forma, una nova manera de mirar la nostra societat.

Si abans la forma de veure un discapacitat era a través de l'anomenat "model mèdic" o "model rehabilitador" i, per tant, imposava que la persona fos la que s'hagués d'adaptar a la societat i al seu entorn, amb aquesta convenció canvia la visió, essent ara la societat la que ha de canviar i facilitar la integració del discapacitat.

Aquest nou model, anomenat model social o model biopsicosocial, fomenta els drets inclusivament i s'allunya plenament de l'anterior model mèdic en quant aquest últim tractava la discapacitat des d'un angle segregador -com si fos un malalt, per entendre'ns- i únicament institucional. Era l'Estat el que s'havia de fer càrrec dels discapacitats i aquests eren apartats de la societat sigui enviant-los en residències per invàlids, de salut mental, per problemes intel·lectuals, geriàtriques, etc...

Així el propòsit d'aquesta convenció és el de promoure, protegir i assegurar el ple gaudir en condicions d'igualtat, de tots els drets humans i llibertats fonamentals de les persones amb diversitat funcional, així com promoure el respecte a la seva dignitat.

Amb el model proposat a la convenció, el dret a la vida independent -facilitant, per exemple, als discapacitats amb assistents personals-, és ara l'eix vertebrador d'aquesta nova forma de veure la persona discapacitada.

Vida independent sumat també a autonomia moral, en el sentit de decidir autònomament la seva manera i forma de viure tal com apunta la convenció quan diu, i cito, "inclosa la llibertat de prendre les pròpies decisions", cosa impensable amb els models anteriors als que ara discutim.

Parlava abans d' "inclusió", doncs bé, el sentit d'aquesta paraula en relació a la societat del país que ratifica aquesta convenció significa que és la pròpia

societat la que s'ha d'adaptar a les discapacitats de la seva població i no a la inversa.

En aquest sentit, deixi'n que posi un exemple perquè sigui més entenedor:

Imaginem un país amb fortes barreres arquitectòniques, sense model d'educació especial inclusiva o sense institucions d'integració eficaces: doncs bé, els discapacitats d'aquest país hipotètic seran molt més discapacitats que en un estat que aquests obstacles no existeixin.

És justament per aquest motiu que l'element social també canvia en quant a la valoració de la discapacitat.

L'entorn de la persona amb discapacitat, les relacions que té o les barreres de la societat - i aquí són barreres tan arquitectòniques com mentals de la societat- són fonamentals per entendre aquesta problemàtica que plantejo, doncs el discapacitat ja no és la persona en qüestió, sinó que és la societat que l'envolta, la que el discapacita en major o menor grau.

En paraules de la Sra. Esther Fenoll, presidenta de la Fundació Tutelar, en el seu escrit del 4 de febrer d'enguany, i cito: "per fer-nos veure que no és conseqüència directa d'unes limitacions individuals, sinó més bé de les limitacions de la societat per assegurar adequadament que les necessitats de les persones amb diversitat funcional es tinguin en compte dins de l'organització social, de la mateixa manera que es tenen les dels altres ciutadans".

Així, fixem-nos com ha canviat durant els últims anys aquesta forma de veure la discapacitat:

Si abans de 1944, quan el doctor Guttmann va obrir el "*National Spinal Injuries Centre*" a la ciutat de Londres, una persona en cadira de rodes -podria posar com a exemple el meu besavi, en aquest cas-havia d'estar estirada més de 18 hores al dia per consell mèdic, cosa que l'únic que aconseguia el pacient era la problemàtica associada a aquest tractament passiu -no sols a l'organisme sinó també a l'estat psicològic de la persona- i obtenint així una rebaixa molt significativa de l'esperança de vida del pacient, amb les noves tècniques terapèutiques basades en l'esport que va implantar el Dr. Guttmann no sols es va equiparar l'esperança de vida dels seus pacients al mateix nivell que la resta de la societat, sinó que l'any 1960 -i va ser tot un èxit- es van realitzar els primers jocs paralímpics impulsats pels estudis d'aquest pioner.

Així doncs, quina implicació pot comportar aquest nou model que esperem en breu es ratifiqui? Amb això vull dir, quin és ara el salt qualitatiu en la vida del discapacitat?

Per contestar hem d'analitzar de forma ràpida que entenem per discapacitat. Doncs bé, entenem que aquesta és simplement la persona que té dificultats per les seves activitats de la vida diària.

Discapacitat intel·lectual com per exemple dificultats d'aprenentatge; discapacitat mental, com per exemple la dificultat d'interrelacionar-se per part d'una persona autista; discapacitat sensorial com per exemple no veure-hi o no sentir-hi; però també discapacitat de mobilitat per exemple quan la persona té dificultats per caminar.

En relació a aquest últim punt s'ha de dir que el 60% dels discapacitats tenen més de 65 anys i que a partir dels 85 anys la meitat de les persones són discapacitades. Aquest fet, pren important rellevància al ser un dels països amb major esperança de vida del món.

Doncs bé, justament els nous plantejaments comporten una major autonomia de les persones -de totes elles-.

Resumint, aquesta convenció comporta una millor qualitat de vida per tots els nostres ciutadans.

Per aquest motiu estem contents que "DA", amb els nostres vots, puguem impulsar un canvi tant significatiu en la nostra societat, doncs és el nostre ferm compromís que la convenció passi a formar part de l'ordenament del Principat i, per tal que no s'oblidi, hem inclòs a la nostra proposició de Llei de Serveis Socials i Socio-Sanitaris -que esperem també, facin també seva- aquesta mateixa demanda, perquè tingui força de Llei.

I una mica més enllà. Entenent que aquest esforç no s'hauria d'acabar únicament amb el fet que es ratifiqui la convenció, sinó que aquesta nova forma d'entendre la societat ha d'impregnar tot l'ordenament del nostre país i, si cal, revisar i modificar les lleis que no vagin en el mateix sentit per tal de veure transformades de forma real, tangible i substancial les condicions de vida dels afectats, hem posat negre sobre blanc una segona condició que esperem també vegi la llum; que l'Executiu, en el termini d'un any, revisi i modifiqui les lleis que siguin contraries a la convenció per tal de poder gaudir, tots, d'aquesta nova realitat i quedi palès, així, que mai hi ha hagut el mateix compromís com amb aquest govern.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la proposta d'acord per assentiment.

Declaro aprovada la proposta.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

(El M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany deixa la Sala)

4. Examen i votació del Projecte de llei de la funció de l'estadística pública. L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí 6/2013 del 5 de març.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Pere Altimir Pintat nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 9 d'octubre del 2012, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de la funció de l'estadística pública, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 23 i 30 d'octubre del 2012 i els dies 5 i 19 de febrer del 2013 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 59 esmenes, de les quals 46 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 13 han estat presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 33 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 6 esmenes no s'han aprovat i 7 esmenes han estat retirades; i 13 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat per unanimitat fer les correccions que s'escaiguin perquè el redactat final de la Llei s'adeqüi, almenys pel que fa als aspectes gràfics i de presentació, a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei, del 18 d'abril del 2002, així com fer una correcció ortogràfica de tot el text.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps d'intervenció per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata...

Sr. David Rios, teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

"Les estadístiques públiques són un servei públic, la finalitat del qual és donar a conèixer la realitat econòmica, geogràfica, social, cultural, mediambiental, sanitària, demogràfica i territorial del país que permeti posar a disposició de la societat informació completa, objectiva i imparcial."

Aquest és el primer paràgraf de l'exposició de motius del Projecte de Llei de la funció de l'estadística pública. Tal com es cita, l'estadística ens mostra la fotografia de fets que passen en el nostre món, en el nostre país, les administracions, en les empreses, en les nostres llars. L'estadística és una eina fonamental per entendre la realitat d'Andorra i sobretot per prendre decisions.

Si s'aprova avui el Projecte de Llei de l'estadística tindrem unes ulleres que ens permetran veure la realitat andorrana de forma més clara i nítida.

Actualment ningú concep que es puguin prendre decisions de cert nivell sense unes dades estadístiques que les suportin.

La Llei de la funció de l'estadística pública proveeix cobertura jurídica a algunes pràctiques que actualment ja es produeixen mitjançant convenis d'intercanvi d'informació anònima entre institucions, organismes, associacions, etc. Efectivament, la qualitat de les estadístiques oficials i en conseqüència la qualitat de la informació que disposa el Govern, l'economia i el públic en general depèn en gran mesura de la cooperació dels ciutadans, les empreses i altres fonts d'informació al proporcionar les dades pertinents que es necessiten per a la recopilació d'estadístiques i de la cooperació entre qui usen i qui elabora les estadístiques per satisfer les necessitats dels usuaris. El Projecte de Llei determina que el Departament d'estadística del Govern és l'òrgan designat com a responsable de tota activitat estadística pública d'interès per a Andorra a la vegada que garanteix la independència de l'activitat estadística respecte d'altres departaments i organismes polítics, reguladors o administratius, així com operadors del sector privat per assegurar la credibilitat de les estadístiques públiques.

El Projecte de Llei s'adapta a la legislació de protecció de dades personals i garanteix el respecte a la

intimitat personal ja que estableix i regula el secret estadístic per protegir les dades personals referents a persones físiques o jurídiques obtingudes a través de l'estadística pública. També regular la metodologia a seguir per recuperar les dades estadístiques, tant les dades que són voluntàries com les que són obligatòries de concedir. Aquest és un fet fonamental vist que la recopilació de dades és l'origen de qualsevol procés estadístic. D'aquesta manera respecten els drets de les persones o organismes que proveeixen aquestes dades estadístiques. És important remarcar que el Projecte de Llei també determina que el departament d'estadística ha d'ajustar les normes tècniques a les recomanacions tècniques internacionals vigents i ha d'aplicar prioritàriament un plantejament europeu de les estadístiques públiques. Aquesta obligació comporta treballar amb els estàndards internacionals per assegurar la qualitat de l'activitat estadística. Un altre aspecte important va a favor de la transparència. En la Llei es regula la difusió i publicitat de les estadístiques oficials que garanteix l'accés als ciutadans dels resultats estadístics sempre que no s'atemptin contra el secret estadístic. Amb la finalitat d'ordenar, instrumentar i sistematitzar l'activitat estadística pública d'interès per a Andorra s'ha d'elaborar el pla d'estadística. Aquest pla s'ha d'aprovar al Consell General i té una vigència de quatre anys. El pla d'estadística conté entre altres les activitats estadístiques públiques d'interès per a Andorra i la seva planificació. L'únic desacord amb el Grup Parlamentari Demòcrata durant els treballs en comissió va venir de la visió diferent d'uns i altres en la naturalesa del pla d'estadística. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata és partidari de dotar el pla d'estadística d'una menor rigidesa tenint en compte les circumstàncies canviants de la societat andorrana i proposaven que el pla s'aprovés per reglament cada any. Aquest fet hagués permès de posseir un pla d'estadística molt més flexible i adaptable. Per contra, s'ha volgut dotar el pla d'una rigidesa que creiem innecessària i que possiblement provocarà conflictes al poc temps de la seva aprovació al Consell General. En tot cas, considerem aquest aspecte com un tema menor.

Finalment, el Projecte de Llei contempla el règim sancionador que determina les infraccions i les sancions corresponents. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar 46 esmenes al Projecte de Llei i gràcies a la disponibilitat al debat dels membres de la Comissió de Finances i Pressupost, s'ha permès arribar a un alt nivell d'acord en el treball legislatiu. De les nostres 46 esmenes, només 6 no han estat aprovades per la comissió.

Per acabar, voldria agrair el treball dels tècnics del Departament d'estadística de Govern i de la secretaria d'Estat de la reforma de l'administració i promoció de la societat del coneixement del govern anterior pel seu treball que culmina avui amb la votació d'aquest Projecte de llei.

És per l'exposat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata donarà suport al Projecte de llei de la funció de l'estadística pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata.

Té la paraula el Sr. Pere Altimir.

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

Actualment ningú posa en dubte que la necessitat de disposar d'una informació oficial de qualitat s'ha convertit en un instrument estratègic bàsic tant pel sector públic com pel sector privat.

Avui, possiblement més que mai, immersos en un procés de reformes i de canvis estructurals i confrontats a la crisi, ens cal disposar d'una eina fiable que ens porti informació sobre la necessitat de planificar, dissenyar polítiques o prendre decisions fonamentals i a la vegada ens permeti avaluar l'eficàcia dels canvis que s'han dut a terme i els seus resultats econòmics o socials.

El Projecte de llei de la funció de l'estadística pública que avui es sotmet a la consideració d'aquesta Cambra, ve a omplir un buit normatiu amb l'objectiu de què la informació oficial es pugui catalogar de fiable, creïble i generi confiança tant a la població en general com als organismes nacionals i internacionals.

Com a marc legal, recordem, fins ara només disposem dels decrets de 1996 i de 1998 que oficialitzen l'elaboració de l'índex de preus al consum, un decret de l'any 2000 sobre l'elaboració de l'enquesta de conjuntura laboral i un quart decret de l'any 2008 que regula les enquestes sobre forces de treball.

El Projecte de llei estableix, doncs, les regles amb les que es desenvoluparà la producció de l'estadística pública, tant a nivell de l'obtenció de dades com pel que es refereix a la seva difusió i protecció.

A la vegada recull principis i recomanacions de la Comissió Europea per assolir credibilitat a nivell internacional i aconseguir que les dades puguin ser contrastades i comparades, la qual cosa també dóna

més transparència, fiabilitat i confiança, i ha de ser suport en la planificació de possibles projectes d'inversió estrangera.

Dins dels principis de l'estadística oficial, important destacar, -donada l'obligatorietat de respondre algunes enquestes-, la voluntat de garantir absolutament la privacitat dels informants, i per tant el dret a la confidencialitat. En aquest sentit el Projecte de llei dedica una secció al secret estadístic i una altra secció a la protecció i conservació de dades.

El Projecte de llei proposa un sistema estadístic definit com un conjunt d'institucions i òrgans que duen a terme les activitats estadístiques amb un màxim responsable de tota l'activitat estadística pública d'interès per Andorra.

Fruit del treball en comissió i d'una esmena transaccionada, s'ha modificat en tot el text el terme Autoritat Estadística que contemplava el Projecte de llei pel de Departament d'Estadística del Govern, per considerar-lo més adequat i coherent.

En tot cas, es preserva el marc legal on es garanteixen principis com la imparcialitat, la independència i l'objectivitat del Departament d'estadística de Govern.

Així mateix, contempla l'elaboració d'un Pla d'Estadística com a principal instrument per ordenar i sistematitzar l'activitat estadística.

Tal com assenyalava l'informe del ponent, les 6 emenes que no han estat aprovades, les 6 presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, fan referència al Pla d'Estadística i proposaven una modificació substancial del text, una simplificació que al nostre entendre era excessiva. Proposen, tal com ha dit abans el portaveu del Grup Socialdemòcrata, proposen que el Pla d'Estadística l'aprovi anualment el Govern i no el Consell General i eliminen els programes estadístics anuals.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha volgut mantenir el redactat original presentat pel Govern on es proposa un Pla d'Estadística que s'ha d'aprovar per llei, amb una vigència de 4 anys a excepció que el Pla prevegi un termini diferent, i que es desenvolupa i concreta mitjançant programes anuals.

S'ha volgut mantenir el redactat perquè en el Pla es defineix i es concreta quines enquestes són de resposta obligatòria i quines no, així com quins mecanismes garantiran el secret estadístic. Estem parlant, doncs, d'un dret fonamental, el de la confidencialitat, prou important per si sol per justificar que el Pla s'aprovi per llei.

El fet de què s'estableixi per 4 anys i no d'any amb any, també hem de pensar que facilita la planificació i la coordinació de programes estadístics.

Tot i que i existeixen diversos mecanismes d'aprovació dels plans estadístics en funció del país, a Europa sovint estan sotmesos al control del Parlament.

De fet, l'autoritat estadística europea, l'Eurostat, presenta un Programa Estadístic Europeu que recull la planificació estadística i el sotmet per la seva aprovació al Parlament europeu cada 5 anys.

En quant al treball realitzat en comissió, el podem qualificar de molt positiu i així ho demostra la quantitat d'esmenes transaccionades o aprovades per unanimitat.

La feina feta en comissió ha aportat més claredat i coherència en algunes definicions. S'han aconseguit millores en el redactat ordenant i clarificant alguns conceptes i fent que el text sigui més entenedor.

Hem valorat molt positivament des del Grup Parlamentari Demòcrata que en la proposta de Govern es contempli l'aprofitament integral dels mitjans que avui ja té l'Administració i que suposa que no s'incrementi l'estructura de l'Estat. També és important ressenyar, tal com diu la memòria econòmica del Projecte de Llei que aquesta no comportarà cap increment de despesa.

La regulació de l'estadística pública ens ha de garantir, en definitiva, que disposem de dades suficients, rellevants i fiables, que contribueixin al disseny de les polítiques públiques i a la seva posterior avaluació. Només amb una radiografia acurada de la realitat econòmica i social podrem desenvolupar iniciatives que responguin a les demandes i necessitats reals de la població.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement al Projecte de Llei de la funció de l'estadística pública.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Previsiblement i a la vista de les dues intervencions que m'han precedit, avui el M. I. Consell General aprovarà la Llei de la funció de l'estadística pública. Podem pensar que es tracta d'una llei més, i tampoc

ara voldria donar-li més rellevància de la que li toca. Però no deixa de ser veritat que han passat tretze anys des de què es van començar a elaborar els primers avantprojectes de llei per regular la funció estadística. Les raons per les quals mai no acabava de reeixir ara no ens aportarien res, però sí que vull començar aquesta intervenció expressant la meua satisfacció i la del Govern pel fet que finalment es pugui aprovar. Perquè darrera d'aquesta Llei, eminentment de contingut tècnic s'hi amaga una eina bàsica per proporcionar les autoritats públiques als agents econòmics i socials i també a la resta de ciutadans informació estadística objectiva i imparcial a partir de la qual es puguin prendre decisions amb tot el coneixement i la informació necessària. El projecte de llei que va presentar el Govern mantenia en gran part l'estructura i l'articulat del projecte que en el seu moment ja va deixar preparat l'executiu socialdemòcrata, ens ho recordava fa un moment el Sr. Rios, tot i que no deixa de ser curiós que sent així, hagi merescut 46 esmenes. Però en tot cas, bé és tal que bé acaba. I per tant, cal apreciar totes les modificacions que finalment s'han introduït a la llei.

Les modificacions més significatives que va introduir l'executiu de Demòcrates per Andorra al text que vam trobar, estaven centrades bàsicament en dues qüestions: la primera, assegurar que la llei no fos tant fiscalitzadora reforçant per tant el deure de secret estadístic. La segona, assegurar que la llei s'adaptés a la mesura del país descartant així la creació d'un institut nacional d'estadística que preveia a l'anterior projecte i incorporant el pla estadístic d'Andorra que s'haurà d'aprovar per llei, per tal de garantir així l'execució de l'activitat estadística i la coordinació amb les diferents institucions del país. Així doncs, aquest marc legal per regular l'activitat estadística pública aportarà una major confiança i credibilitat de les estadístiques oficials del país garantint el secret estadístic i la independència professional de l'activitat estadística pública. Una segona característica del projecte presentat, és la inspiració del text en la normativa en la matèria vigent a la Unió Europea, i més concretament l'adaptació al reglament 223/2009 aprovat pel Parlament Europeu. Així el text incorpora i potencia el paper del Departament d'estadística com a responsable de l'activitat estadística pública amb una visió de servei transversal i de coordinador a escala nacional de totes les activitats i el seu desenvolupament, l'elaboració i la difusió de les estadístiques públiques, en la mateixa línia d'adaptació a la normativa europea la llei incorpora els quinze preceptes en què es basa el codi de bones pràctiques de l'estadística europea promogut per la comissió europea l'any 2005.

Si entrem breument en el detall de la llei cal dir, que està estructurada com ens ha explicat ja el Sr. Altimir a partir de 49 articles repartits amb 5 capítols i que alhora té una disposició addicional, una transitòria, una derogatòria i una final. El desglossament de la llei ens permet veure alguns dels aspectes més destacables de la mateixa. El primer lloc, fixa el seu objectiu, regular l'activitat estadística per a fins estatals desenvolupada per l'administració de l'Estat i les entitats que en depenen, els seus principals rectors, l'organització del sistema estadístic i les seves relacions amb les administracions públiques i el règim sancionador corresponent. Cal remarcar aquí, que queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei les enquestes d'opinió i els sondejos electorals. En segon lloc, tal i com ja he comentat, integra i descriu els principis de les estadístiques europees. Un altre aspecte destacat és l'especial èmfasi que fa la llei en el deure de secret estadístic com a garantia de protecció de les persones físiques i jurídiques perquè les dades subministrades no produeixin efectes en cap altre àmbit diferent del de la finalitat estadística. La llei també regula la metodologia de la recollida de dades així com la seva conservació i protecció i alhora fixa com s'ha de fer la difusió i la publicitat de les estadístiques oficials.

Un element innovador i important és el pla d'estadística, el qual s'haurà d'aprovar per llei i tindrà una vigència de quatre anys. La seva finalitat és ordenar i sistematitzar l'activitat estadística d'interès per a Andorra a través de la qual es definiran si les estadístiques són de complementació obligatòria o de resposta voluntària. També ens ho recordava el conseller Altimir.

El Departament d'estadística serà el responsable de dur a terme el pla estadístic aprovant el desenvolupament a través de programes anuals, programes que són els que han de garantir la flexibilitat a la qual es referia el Sr. Rios.

La llei també descriu i fixa les funcions del sistema estadístic d'Andorra i del departament d'estadística del Govern. El primer és l'organització formada pel conjunt de les institucions i òrgans que duen a terme les activitats estadístiques i pels processos de relació entre les mateixes institucions, que de forma conjunta generen com a resultat les estadístiques públiques del país. El seu paper és molt important perquè ens ha de donar transversalitat i coherència a les estadístiques oficials i ha de garantir que ningú amb informació rellevant es quedi fora de l'elevació de les estadístiques oficials.

El sistema estadístic d'Andorra està compost pels departaments d'estadística del Govern, els òrgans públics, els organismes públics, les parapúbliques i els òrgans que en depenen i que duen activitat

estadística a terme. També està compost pels comuns i pels òrgans que en depenen i que també duen activitat estadística a terme. I per les persones físiques o jurídiques i els instituts o centres d'investigació universitària que hagin subscrit conveni o contracte amb algun dels organismes o ens especificats.

Pel que fa al departament d'estadística és el responsable de les funcions de planificació, coordinació i gestió del sistema estadístic.

Ja per anar acabant, Sr. síndic, Sres. i Srs. consellers, dir que tant el projecte inicialment presentat a tràmit com la llei resultant després del treball en comissió permetran amb tota certesa assegurar la regulació de l'activitat estadística cercant l'eficiència en la seva execució. La llei de la funció de l'estadística pública aportarà doncs el marc legal adequat per tenir accés a tot registre administratiu sota el deure de secret estadístic, garantint així la protecció de les dades personals. Una llei necessària perquè el país analitzi i planifiqui en base a dades fiables i contrastades.

Els propers mesos ja tindrem una mostra de l'abast i la profunditat d'anàlisi que ens donarà la llei amb la presentació en aquesta Cambra del primer projecte de llei de pla estadístic 2014-2017. En aquest projecte s'incorporaran operacions estadístiques tant determinants com el cens de població i habitatges, l'enquesta d'activitats econòmiques o els càlculs relatius a la comptabilitat nacional, elements tots ells cabdals per fixar polítiques i estratègies de futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions si és que ho volen així els grups.

Si no hi ha intervencions, si tampoc no hi ha objeccions, proposaria l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació del Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Andorra.

Arribat a aquest punt proposaria, si no hi haguessin objeccions tampoc, que analitzéssim i votéssim conjuntament aquest cinquè punt i el punt següent que és:

6- Examen i votació del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes i Cinesiterapeutes d'Andorra.

...Vista la naturalesa d'ambdós projectes.

Pel que fa al Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Andorra, publicat en el Butlletí núm. 73/2012 del 19 de desembre, no s'hi ha formulat cap esmena. Pel que fa al següent projecte de Llei, el Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes i Cinesiterapeutes d'Andorra, l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí núm. 12/2013 del 5 d'abril.

Intervindria per exposar l'informe de la comissió el Sr. Carles Enseñat Reig, nomenat ponent per part de la comissió.

Si us plau, si es vol desplaçar fins a la tribuna.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 28 de març, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes i Cinesiterapeutes d'Andorra, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

Com deia, la Comissió Legislativa d'Interior va examinar en la reunió mantinguda el dia 2 d'abril el Projecte de Llei i l'esmena que s'hi havia presentat per part de Grup Parlamentari Demòcrata, dita esmena va ser aprovada per unanimitat. Del resultat de la votació de l'esmena se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem doncs ara en el torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari entén que, amb la creació per Llei dels Col·legis Oficials d'Andorra de: Psicòlegs i Fisioterapeutes, no només els respectius professionals, sinó la societat andorrana en pes, fan un salt endavant en la dignificació i en el

reconeixement d'aquestes professions, perquè és la millor manera de reafirmar la seva presència i el seu rol en l'organització ciutadana i en l'economia del país, tant des de les persones que les exerceixen com des dels àmbits professionals empresarials, amb una projecció justament valorada; i se'n congratula.

Els Projectes de Llei de creació d'aquests col·legis professionals que avui arriben al Consell General donaran a les professions concernides la base necessària per treballar i avançar amb seguretat jurídica.

Tant l'exigència legal com l'interès corporatiu fan indispensable la creació per Llei dels col·legis professionals oficials; i des del nostre grup parlamentari volem felicitar l'impuls de les professions de psicòlegs i fisioterapeutes, que, si bé ja tenien ferma, decidida i qualitativa presència en l'àmbit andorrà, ara la podran acabar de consolidar, tot regulant i ordenant de manera vinculant l'exercici de la seva activitat professional, i fent valer arreu les seves competències en el marc i funcions que els són propis.

Per aquestes raons, ens complaurem en donar suport a tots els projectes de Llei de creació dels respectius col·legis oficials mencionats, mitjançant el nostre vot positiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, intervé la Sra. Sílvia Riva.

És potestatiu desplaçar-se fins a la tribuna.

(Se senten rialles)

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Ara fa sis mesos que aquesta Cambra aprovava cinc projectes de Llei. Gràcies a ells veien la llum els col·legis professionals d'economistes, d'enginyers, de farmacèutics, de geòlegs i de logopedes.

Avui com ha estat dit, debatem en aquesta Cambra l'aprovació de dos projectes de Llei nous, que incorporaran el col·legi de fisioterapeutes i dels psicòlegs a la comunitat col·legial.

Dos col·legis més que són testimoni de la implantació d'aquestes professions al país i que a partir d'avui tindran llum verda per integrar aquesta comunitat i contribuir a fer més nodrit i complet el teixit col·legial. Seguir sumant en aquest sentit ha de suposar un benefici, no tant sols per als propis col·legis i membres integrants sinó per al conjunt de

la col·lectivitat. S'ha de parlar dels col·legis com a eina de cohesió interna dels professionals d'un mateix ram o branca del saber i com no pot ser d'altra forma aquesta eina hauria de viure vinculada estretament al concepte de la formació continuada. En la mà dels col·legis està promoure i liderar iniciatives de formació, entre els seus integrants ja sigui des del vessant teòric com des del pràctic, i assegurar així la prestació d'uns serveis d'excel·lència. Un sistema fort i ben organitzat de col·legis contribuirà a fer accessibles i entenedores les professions liberals. Els col·legis tenen un rol organitzatiu però també divulgatiu de la professió. Una altra premissa important i que potser ja ha estat al·ludida en intervencions precedents, -que crec que no-, però és l'art de la tasca dels col·legis en la lluita contra l'intrusisme. Un fenomen aquest que en els moments difícils que tenim ara l'obligació de viure es pot accentuar, i entre tots hem de trobar la manera de saber fer-lo desaparèixer. No podem permetre que saltar la norma doni posició d'avantatge respecte de qui fa correctament la seva feina. Altres objectius per als col·legis seran els d'establir vincles de col·laboració entre els professionals i fer accessibles les consultes als particulars. El nou concepte de col·legi ha de fugir dels típics tòpics que giren al tomb del corporativisme. Allunyar-se de les constants que han de fugir crítiques en els països veïns ha de ser la guia dels nostres col·legis i dels òrgans de govern que els dirigeixen. Un altre vessant interessant i que els col·legis han d'adoptar és un rol actiu i pro actiu en el procés d'obertura econòmica. Un procés que es va encetar tímidament fa uns anys però que sobretot des del passat mes de juny avança sense limitacions. Una posta ferma i decidida per un canvi de model econòmic no es podia dur a terme sense implementar aquest procés d'obertura, i de fet, aquest veurà els seus fruits poc a poc i sempre més ràpid amb l'ajuda de tots els actors econòmics, polítics i socials.

És en aquest sentit, que els col·legis han d'acollir els actius que puguin venir a enriquir el nostre país sempre que els nostres professionals puguin anar arreu a prestar els seus serveis i ser acollits d'igual forma que els col·legis professionals d'altres països, assolint en definitiva la tant anomenada reciprocitat.

Andorra obra els seus ulls cap a l'exterior, i quina millor manera de fer-ho des de la tranquil·litat de les coses ben fetes. Aquesta tranquil·litat és la que ha de fer encara els col·legis l'obertura econòmica, com una expectativa d'enriquiment i no com una font de competència.

Som també conscients que queda encara pendent de regular l'àmbit material dels referits col·legis, més necessaris en alguns casos que en altres, i en aquest

sentit restem a l'escolta activa dels propis sectors i col·lectius que en base al criteri de la coresponsabilitat podran trobar la lletra justa per recollir el que cadascú fa amb respecte del que fa el col·lectiu veí.

A l'igual que feia en la darrera intervenció amb motiu de la defensa dels primers col·legis professionals, no voldria acabar sense recordar que les disposicions transitòries estableixen que: a partir de l'entrada en vigor d'aquests col·legis gaudiran d'un termini de sis mesos per a obtenir la col·legiació de titulars d'aquests sectors professionals i procedir a la convocatòria de l'assemblea constituent per tal d'aprovar de forma definitiva els seus estatuts i elegir els seus representants.

Per tot l'exposat, com no pot ser d'altra forma, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport als Projectes de Llei de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes i de Psicòlegs votant favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern...

Té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 18 d'octubre, el Consell General, a proposta del Govern que represento, va aprovar els Projectes de Llei de creació dels Col·legis Oficials de Farmacèutics, Logopedes, Economistes, Enginyers i Geòlegs, i avui, donant continuïtat al camí llavors encetat, sotmetem a aprovació parlamentària els Projectes de Llei de creació dels Col·legis de Psicòlegs i de Fisioterapeutes d'Andorra.

Si el Consell General té a bé aprovar avui aquests dos projectes de llei, tal com porten a pensar les intervencions dels dos grups parlamentaris, seran ja nou els col·lectius professionals que comptaran amb un col·legi oficial que els representi, ja que als cinc creats per Llei aprovada pel Consell General l'any passat, cal afegir aquells que es van regularitzar a l'empara de la disposició transitòria primera de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, que preveia el reconeixement com a col·legis professionals dels que haguessin estat creats per Llei, o per decret del Consell General amb rang de llei, abans de l'entrada en vigor de la Llei 6/2008, els quals disposaven d'un any per adaptar els seus estatuts a la nova llei, a la qual cosa es van acollir els col·legis d'arquitectes i de metges sense perjudici del

fet que el Col·legi d'advocats també va ser creat per norma de rang legal amb anterioritat a la vigència de la Llei 6/2008.

En el cas dels col·legis professionals pels quals s'examinen avui el corresponents projectes de llei de creació, el Govern, segons el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 15 de la Llei 6/2008, va efectuar el control de legalitat dels projectes d'estatuts presentats per ambdós col·lectius i, juntament amb l'informe positiu al respecte, va trametre al Consell General els projectes de llei referits.

Aquests projectes de llei segueixen una mateixa sistemàtica genèrica i contenen les previsions i disposicions que estableix de forma expressa l'apartat 4 de l'article 15 de la Llei 6/2008.

En aquest sentit, els projectes de llei que ens ocupen atorguen als col·legis de psicòlegs i de fisioterapeutes la personalitat jurídica necessària per al desenvolupament de les seves funcions establertes als estatuts respectius, i defineixen l'objecte professional, l'àmbit territorial d'actuació, els requisits exigits per a la col·legiació i les bases legals de funcionament i d'estructura interna.

Ambdues lleis, segons en davalla de la disposició final, entraran en vigor l'endemà de ser publicades al BOPA i, a partir d'aquest moment, els col·legis de psicòlegs i de fisioterapeutes disposaran, d'acord amb la disposició transitòria primera, de sis mesos perquè l'assemblea constituent aprovi els estatuts definitius.

Cal afegir que en el cas del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes i Cinesiterapeutes d'Andorra, en virtut de l'esmena proposada pel Grup Parlamentari Demòcrata a petició del propi col·lectiu i aprovada per unanimitat, s'ha suprimit de la totalitat del text la referència al terme cinesiterapeutes, en considerar que no identificava adequadament aquesta professió, supressió aquesta darrera respecte de la qual el Govern es mostra conforme.

Finalitzo la meua intervenció posant en coneixement d'aquesta Cambra que el Ministeri de Justícia i Interior està revisant actualment els projectes d'estatuts presentats per quatre nous col·lectius professionals i que, tan bon punt es dictaminí respecte de la seva conformitat amb la Llei 6/2008, el Govern presentarà en els millors terminis els quatre projectes de llei de creació dels col·legis oficials corresponents, la qual cosa, des del punt de vista del Govern que represento, és prou demostratiu de la decidida voluntat esmerçada en donar compliment i desplegar el contingut de la Llei 6/2008, malgrat aquesta tasca també hagi de ser completada en mèrits de l'aprovació eventual de les lleis reguladores de les professions col·legiades, de cabdal importància quan les mateixes tenen vocació de servei públic i, en aquest sentit, reitero la predisposició del Govern per tal de tirar endavant aquestes lleis amb la iniciativa i la col·laboració necessàries dels col·legis professionals interessats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria als senyors consellers si volen procedir a algun segon torn d'intervencions...

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació dels dos projectes de llei per assentiment.

Declaro aprovats ambdós projectes de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.06h)